

10. NGƯỜI LUYỆN VÕ CÔNG CẦN GIỮ ĐIỀU NGĂN CẤM VÀ CÓ LÒNG YÊU NƯỚC

Trong cửa Thiếu Lâm đối với một việc giới ước (ngăn cấm, hạn chế) rất là coi trọng. Phạm người luyện tập võ công, nhất định phải tuân thủ giới ước, nếu có vi phạm sẽ bị đuổi ra khỏi sơn môn, không nhận làm đệ tử Thiếu Lâm. Giới ước của Thiếu Lâm bắt đầu lập ra từ thời Giác Viễn Thượng nhân, tất cả có mười điều, được nói về đạo đức và kỹ thuật, đi sâu vào ý nghĩa mục đích của cửa Phật, dựa theo cõi đời thăng đến “ngọc sáng đời mới”. Từ khi người Mãn vào làm chúa ở Trung Quốc, dòng dõi quý tộc đã lâu đời buồn rầu vì sự chìm đắm của cố quốc, họ muốn mưu kế diệt Thanh phục Minh nên đã theo nhau trốn vào Thiếu Lâm. Trong đó có Trương Nhất Toàn đã làm lại mười điều giới ước, thề tuân thủ chung. Hạng giới ước đó so với thời của Giác Viễn thượng nhân đúng là khác nhiều, bởi vì ông Giác ấy riêng một cái thiện làm chủ cái thân, còn ông Trương thì lấy hết mình vì tổ quốc làm chủ. Giới ước đó có :

- “ Người học tập nghiệp thuật kỹ kích Thiếu Lâm, nhất định cần lấy khôi phục Trung Quốc làm ý chí, sớm tối chăm chỉ tu, không một chút lười biếng. Và : Hàng ngày sớm dậy nhất định phải đến trước minh tổ làm lễ kêu xin, rồi sau đó luyện tập kỹ thuật, đến chiều khi quay về giường ngủ cũng như thế không được dứt quãng.

Và : Mã bộ trong kỹ thuật Thiếu Lâm, nếu khi diễn tập đã lấy lùi sau ba bước, lại tiến về trước ba bước, gọi là đạp cung trung, biểu hiện ý nghĩa không quên tổ quốc.

Và: Phạm khi diễn tập quyền giới (quyền và vũ khí) của phái Thiếu Lâm, trước hết nên nâng tay làm lễ riêng khác với các nhà khác. Các nhà khác thì bàn tay trái duỗi, bàn tay phải nắm (tả chưởng hữu quyền), với tay ngang lông mày. Tông của ta thì hai bàn tay làm kiểu móng hổ, để hai mu bàn tay dựa vào nhau ngay ngắn ngang với ngực, dùng để biểu thị phản đối tộc Hồ, lòng để ở Trung Quốc.

Xem mọi điều trên đây, ta có thể thấy mục đích của luyện tập là diệt thanh Phục Minh. Cho nên đầu đời Thanh, phái Thiếu Lâm đã có đủ tinh

thần cách mạng của nòi giống, bởi thế số điều giới ước kể trên đều chỉ ra vì quốc gia cả. Còn nói về cá nhân người luyện võ thì có :

- Phạm thuộc Tông phái Thiếu Lâm, nên rất thành thực, thân ái, cứu trợ giúp nhau như anh em, như tay chân, người quay lưng lại điều ấy đã được coi là phản giáo.

- Và : Nếu ở lúc du hành, gặp người nhất định đòi đọ tài, trước hết giơ tay làm lễ kiêu như trên. Nếu quan hệ cùng phái, tất hòa hảo với nhau. Nếu thuộc về tông phái ngoài đã không biết như thế thì tùy cơ mà động. Chủ yếu là tự giữ thân, không thể đánh nhau để làm hại họ.

- Và : Khi truyền dạy cho học trò (môn đồ) thì nên tuyển chọn cẩn thận. Nếu học trò là những người trung nghĩa, thật thà, lương thiện, thì hết lòng truyền dạy kỹ thuật cho họ. Tóm lại là nên chọn người mà dạy tất cả không được coi nhẹ để lộ bí mật.

- Và: Chí khôi phục sơn hà là mục đích thứ nhất của tông phái; còn một hơi thở, chí đó không dễ để rơi mất. Nếu không biết điều đó có thể gọi là Thiếu Lâm ngoại gia.

- Và: Giúp nguy phù nghiêng, nhẫn nhục độ thế, đã ăn cơm mặc áo cửa Phật, tự mình phải lấy từ bi làm chủ, không thể dựa vào thế mạnh mà khinh thường kẻ yếu.

- Và : Tôn sư trọng đạo, kính người lớn, yêu bạn, trừ tham, khủ bậy, giới dâm, kỵ hận. Người nào không tuân thủ, sẽ bị đồng người cùng phạt.

Nhìn chung các điều giới ước kể trên, ở việc nước, ở việc mình đều có gắn chặt.

Phàm con em đã ở trong cửa Thiếu Lâm, đều phải tuân thủ mười điều giới ước. Nếu ai đó không tuân thủ, phạm nhẹ thì đuổi ra ngoài mọi cửa, nặng thì có thể đánh phạt. Từ xưa truyền tới nay không học võ thuật Thiếu Lâm thì thôi, nếu học võ thuật Thiếu Lâm, ở một việc giữ giới ấy cũng coi là một công việc cần duy nhất.